

Turen til Kropstädt.

(Af Irene & Svend-Erik Hansen)

Dette er en lille beretning om at forsøge at finde spor efter forfaderen Johan Georg Donath, som ifølge et forlovelsesdokument fra Løgumkloster kirkebog 1797, skulle være født i Sachsen i en lille by ved navn Kropstädt.

Ved ankomsten til Hotellet efter den lange køretur fra Danmark til Park Hotel i Dessau, slappede vi af resten af dagen.

Straks næste morgen tog vi med store forventninger af sted til Kropstädt for at finde spor efter Johan Georg Donath og selvfølgelig med bange anelser om, at der måske intet var at finde. Vi kørte lidt rundt for at finde kirken og dermed også kirkegården, hvor det var vores håb, at der måske stadig boede efterkommere i byen af familien Donath.

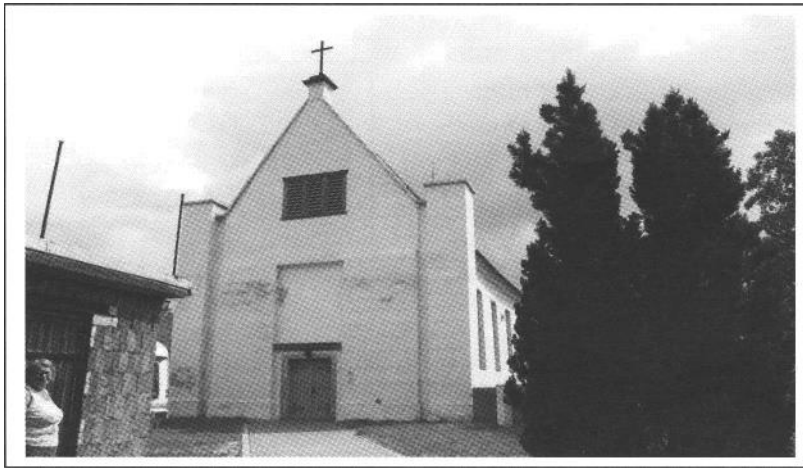

Vi fandt ingen kirke og heller ingen kirkegård. En forespørgsel på Slottet i Kropstädt, som nu er omdannet til hotel. Et slot som allerede eksisterede da Johan Georg Donath forlod Kropstädt, (Napoleon Bonaparte har overnattet her i 1806), her kunne man fortælle at der stadig var en kirkegård, og de fortalte hvor vi kunne finde den. Det var så nemt lige derefter at

køre derhen, men den lå altså godt gemt, og med forventningerne i behold, begyndte vi at se gravene efter, uden at finde nogen Donath begravet her. I øvrigt var der ikke særligt mange grave og slet ingen gamle. Vi talte med en dame som kunne fortælle os, at der fornyelig havde været et gravsted, men det var åbenbart slettet. Hun viste os også kirken, som lå meget gemt mellem husene inde i byen, men her var ingen gravsteder mere. Vi talte med en dame, om hun vidste om der boede nogen ved navn Donath i byen? Hun henviste os til posthuset, herfra blev vi henvist til en mand lidt længere henne i gaden, han kunne fortælle, at der havde boet en ældre dame med sin søn, men de var nu flyttet, hvorhen vidste han ikke, men foreslog at vi tog til nabobyen Zahna for at tale med præsten, han kunne muligvis hjælpe os.

Vi nåede aldrig at få talt med præsten, for vi fandt et arkiv hvor de gamle kirkebøger blev opbevaret. Her traf vi arkivaren Hans Jochen Seidel, som bare skulle have en halv time, så ville han prøve at finde noget. Imens besigtigede vi kirken og en storkerede på en skorsten i nærheden.

Efter en halv time var vi tilbage på arkivet. Arkivaren kom glædestrålende frem og fortalte at han havde fundet vores Johan Georg Donaths dåb og forældrenes vielse. Han fortalte også hvor vi kunne låne en nøgle til kirken i Kropstädt. Jeg var dog straks i tvivl om det virkelig var den rigtige Johan Georg, som han havde fundet, men da han samtidig lovede, at vi var velkomne til at skrive til ham, fordi der kunne sikkert findes mere end det, slog jeg mig i første omgang til tåls med dette.

Vi startede nu bilen og kørte tilbage til Kropstädt, hvor vi ringede på hos en nabo til kirken. Det var dog ikke ham der havde nøglen, men efter et øjeblik havde han fundet ud af hvem der havde den, fik ringet til dem, og i løbet af få minutter kom der en som låste kirken op for os. Alle var de meget interesseret i at hjælpe og kunne huske

Donath familien i Kropstädt. Vi fandt her under besøget også en mindelund, hvor navne på ofre fra krigen 1939-40 var skrevet på nogle store sten. Her var en Willi Donath nævnt, så efter at have kørt lidt rundt i området, hvor Donath familien havde boet, kørte vi tilbage til hotellet.

Næste dag stod der Wittenberg og Martin Luther på programmet. Om eftermiddagen tog vi en tur på kirkegården i Wittenberg, og her fandt vi et enkelt gravsted med et ægtepar Donath begravet, det var alt.

Søndag tog vi til Jüterbog, for at se en gammel kirke som Herr Seidel havde fortalt om, den syntes han vi skulle se. På vej dertil nappede vi lige kirkegården i Zahna, uden resultat. Her kunne en dame dog fortælle at der boede en Donath familie i byen. Vi lavede lige et forsøg på banegården for at kigge i en telefonbog, og manden, på jernbanerestauranten, prøvede at ringe til nogen ældre i byen, det gav dog ingen resultat.

Efter besøget i Jüterbog, tog vi på vejen tilbage en gennemgang af endnu et par kirkegårde, i omegnen af Kropstädt. Her fandt vi et enkelt gravsted, med en 16-årig dreng, som var begravet i 1980 i Weddin.

I Bossdorf fortalte tre ældre damer om, hvor der boede en familie Donath i byen. Vi fandt dem desværre ikke. En ung mand forsøgte også, men kunne kun finde nogen der hed Dønath? Og de var ikke hjemme.

Efter at vi om fredagen var kommet hjem fra arkivet i Zahna, kunne vi hurtigt se, at det så ikke var den rigtige Johan Georg Donath, som Herr Seidel havde fundet, årstallet var forkert, forældrenes navne var heller ikke rigtige, det viste sig at det var en fætter til vores Donath, men vi kunne se, en Zimmermand Johan Georg Donath fra Wüstemark stod fadder, det var nærmere faderen til vores Johan Georg. Vi havde derfor sat et brev sammen, og fik lavet kopier på hotellet, Så mandag gik turen ellers igen til arkivet i Zahna. Hans Jochen Seidel var igen på arkivet, og kunne dog også godt se, at der var noget forkert. Vi håbede så at han ville forsøge at finde det, og så siden sende det til os i Danmark, men nej, hvis vi ville komme igen om 2 timer, som han anbefalede, at vi brugte på f.eks. at tage hen på Rådhuskroen for at spise, tage på besøg på museet med gamle landbrugs-redskaber eller se en kirke med nogle meget gamle træfigurer. Vi valgte museet, her kunne en dame dog fortælle, at der nu ikke boede en familie Donath i byen mere, de var flyttet til en af nabobyerne, hvilken vidste hun ikke.

Derefter kørte vi ud til den lille kirke med de meget gamle træfigurer, som Herr Seidel havde fortalt om. Også her blev vi vældig modtaget, og fik en hilsen med tilbage til ham.

Da vi kom tilbage, kunne Herr Seidel endnu engang glædestrålende fortælle, at han nu havde fundet den rigtige familie, og insisterede på at vi gennemgik det på arkivet inden vi gik. Her kunne vi så konstatere at han havde fundet den rette.

Det viste sig nu at Johan Georg Donath godt nok var døbt i Kropstädt kirke og var født i Wüstemark lige uden for Kropstädt, men at faderen nok stammede fra Ruhlsdorf en lille landsby et stykke derfra. Der var endnu noget tid til vi skulle tilbage til hotellet, så vi prøvede lige Ruhlsdorf, og minsandten om der ikke der var et familiegravsted Donath, en dame, der var på kirkegården, kunne fortælle at Donath familien boede lige ved siden af kirkegården, og kunne pege huset ud. Det kunne hurtigt konstateres at her boede faktisk en familie Donath.

Vi ringede på døren, præsenterede os og damen der, kunne fortælle at hendes mand kom i løbet af ti minutter. Så lang tid gik der dog ikke, det viste sig at det var Ralf og Michaela Donath der boede der. Gården de boede på, havde været i familien Donaths besiddelse i meget lang tid bagud (måske var det her at vores Donath familie stammede fra?). Ralf mente nu ikke at vi var i familie, heller ikke efter en opringning til hans mor. Han henviste til en familie i Elster, hvor der også boede en Ralf Donath. Vi takkede af, og kørte til Elster, som var på vejen hjem til hotellet, her mødte vi så Ralf nr.2.

Ralf nr. 2 havde selv prøvet på at slægtsforske lidt, men da han ikke kunne læse den gamle skrift ret godt, var det ikke blevet til så meget. Han mente imidlertid, at vi skulle se de gamle kirkebøger fra Ruhlsdorf, så han fandt telefonnummeret til arkivet, og på trods af at klokken nu nærmede sig kl.18, fik han arrangeret at vi næste morgen præcis kl. 9, kunne komme til at se de gamle kirkebøger fra Ruhlsdorf. Den var aldrig gået i Danmark.

Mens vi var der hos Ralf, kom der så en opringning fra Ralf nr. 1, at vi skulle komme tilbage, da han havde fundet noget mere. Så tilbage til Ralf og Michaela. Vi kom det nu ikke nærmere, men fik udvekslet email-adresser, Ralf fortalte også at man var ved at skrive en bog om Ruhlsdorf, men at den knap var færdig endnu. Nu gik turen så tilbage til hotellet, det blev sent aftenmad den dag.

Tidlig op tirsdag morgen, pakkede og afregnede med hotellet, og så var det ellers afgang hjem, men vi skulle lige ud til Frau Smith først, som ventede. Kl. 9 var vi der, hun havde fundet de gamle kirkebøger frem, (originale kirkebøger helt tilbage fra 1600-tallet, utroligt, at de bare lå her). Der var ellers kun åben mandag og torsdag, men vi var velkommen. Frau Smith havde andret hun skulle lave, så vi blev overladt til os selv med de gamle kirkebøger, (som ellers snart skulle indsendes til Magdeburg for at blive filmet, så vi var heldige). Vi gennemsøgte kirkebøgerne og fotograferede alle Donath'er som vi fandt. Der ligger nu et større arbejde med at få dem kigget igennem. Herefter godt matte af spændende indtryk om familien i egnen om Kropstädt, gik turen hjemover, lige med en enkelt afstikker til en lille storkeby, der var vel en 6-8 reder i byen, altid interessant at se så mange storke samlet på et sted.

Efter vi var kommet hjem, gik der ikke lang tid før der begyndte at komme post fra Hans Jochen Seidel i Zahna, med oplysninger om slægten Donath. Den ene gang med 40-50 håndskrevne sider, ellers er det postkort, korte breve, eller breve med fotokopier. som vi modtager. Igennem telefon-samtaler, som vi (læs Irene) fører med Herr. Seidel, får han besked om, at vi har modtaget hvad han sender til os.

Denne tilsendelse af breve er i skrivende stund 19. marts 2010 endnu ikke ophørt, og en ny tur til Sachsen-Anhalt, og besøg hos Hans Jochen Seidel er ved at blive planlagt her i 2010.

Gården i Ruhlsdorf ses her, stuehuset er det toetagers hus der ses til venstre i billedet